

Çocuk ve Gökkuşağı Kuşu

Jane MEADOW

Çocuk ve Gökkuşaağı Kuşu

Jane MEADOW

Parlak bir sabah, Leo adında bir çocuk, küçük bez çantası yanında sallanarak evinden çıktı. En sevdiği sarı tişörtünü, mavi şortunu ve kırmızı spor ayakkabılarını giymişti. Güneş açık kahverengi tenini ısıtıyor, hafif bir esinti dağınık koyu kahverengi saçlarını karıştırıyordu. Yusufçukların vızıldadığı ve kelebeklerin dans ettiği, evinin yakınındaki uzun otlu tarlayı keşfetmeyi çok severdi.

Leo'nun büyük, yuvarlak ela gözleri uzun otların arasında parıldayan bir şey fark etti. Merakla çilli burnu seğirerek yaklaştı. Orada, sallanan bir ot sapının üzerinde, ardıc kuşu büyüklüğünde küçük bir kuş tünemişti. Tüyleri önce kırmızı, sonra mavi, sonra sarı renkte parlıyordu, tıpkı canlı bir gökkuşağı gibi. Leo şaşkınlıkla nefesini tuttu. Hayatında bu kadar güzel bir şey görmemişti.

"Merhaba, küçük kuş," diye fısıldadı Leo usulca. Kuş başını yana eğdi, parlak kehribar gözleriyle onu izledi. Uzun, kıvrık bir kuyruğu, ince gümüş bir gagası vardı ve başında parıldayan tüylerden küçük bir tepelik yükseliyordu. Bir güneş ışını tüyelerine değdiğinde, renkleri yeniden değişti, büyülü bir mücevher gibi parıldadı. Leo onu korkutmaktan korkarak nefesini tuttu.

Gökkuşuğu kuşu aşağı atladı ve gümüş gagasıyla kuru ot toplamaya başladı. Biraz uçtu, sonra otu uzun tarladaki gizli bir noktaya bıraktı. Leo sessizce takip etti, sert basmamaya dikkat etti. Kuşun otları sıcacık bir yuvaya ördüğünü izledi. "Bir yuva yapıyorsun," diye mırıldandı Leo, ela gözleri hayranlıkla kocaman açılmıştı.

Leo'nun kalbi hızla çarptı. Kuşu yakalayıp evcil hayvan olarak beslemek istedi. Onu arkadaşlarına göstermeyi, güneş ışığında tüylerinin renk değiştirmesini izlemeyi hayal etti. Çantasını çıkardı ve yaklaştı, kırmızı ayakkabıları otlara sürtünüyordu. Kuş tedirginlikle kanat çırpı, kehribar gözleri ona doğru kaydı. Leo durakladı, ne yapacağını bilemedi.

Kuş hızla kaçtı ve Leo iç çekti. Otların arasına oturdu, kuşu tutmayı ne kadar çok istediğini düşündü. Ama sonra özenle yapılmış küçük yuvayı fark etti. Kuşun evini saklamak için bu uzun otlara ihtiyacı olduğunu düşündü. Onu kovalarsa nereye giderdi? O zaman yuvasını nereye yapardı?

Tam o sırada tarlada güçlü bir esinti esti ve uzun otları yere yatırdı. Leo, yuvanın yanındaki bazı otların onun bastığı yerlerde çoktan ezildiğini gördü. Yuva sallandı ve gökkuşağı kuşu yukarıda daireler çizerek endişeyle cıvıladı. Tüyleri endişeyle kırmızı parladı. "Ah hayır," diye fısıldadı Leo. "Onu korkuttum ve şimdi evi tehlikede."

Leo etrafına baktı ve tarlanın küçüldüğünü gördü. Uzun otların bir kısmı biçilmişti ve yalnızca birkaç parça kalmıştı. Gökkuşaağı kuşunun yuvasını tehlikeden saklamak için uzun otlara ihtiyacı vardı. Leo, kuşu yakalarsa bir daha asla yuva yapamayacağını anladı. Göğsünde sıcak bir duygu yayıldı ve yardım etmek istemesine neden oldu.

Leo ayağı kalktı ve mavi şortunun üzerindeki otları silkeledi. Ne yapması gerektiğini biliyordu. Kuşu yakalamak yerine evini koruyacaktı. Daha fazla ot ezmemeye dikkat ederek yuvanın etrafında parmak uçlarında yürüdü. Yere düşmüş bir dal parçası aldı ve yuvanın yanına usulca koydu, böylece oraya bir daha basmayacaktı.

Gökuşaağı kuşu alçak bir daldan izledi, kehribar gözleri temkinli ama meraklıydı. Leo gülümsedi ve "Sorun yok, küçük kuş. Sana zarar vermeyeceğim," dedi. Biraz öteye oturdu ve bekledi. Yavaşça, kuş yuvasına geri uçtu ve gümüş gagasıyla ot örmeye devam etti. Leo mutlu bir sıcaklık hissetti. Yardım etmek, yakalamaktan daha iyi hissettiriyordu.

O günden sonra Leo, uzun otların koruyucusu oldu. Her sabah ve öğleden sonra tarlayı ziyaret etti, kimsenin yuvaya basmadığından emin oldu. Arkadaşlarına bu özel kuştan bahsetti ve onlardan da dikkatli olmalarını istedi. Yardım etmeye söz verdiler ve kısa süre sonra bütün mahalle, gökkuşağı kuşu için uzun otları güvende tutmayı öğrendi.

Güneşli bir öğleden sonra Leo, yuvanın yakınında sessizce oturup gökkuşağı kuşunu izledi. Kuş uzun otların arasından dışarı atladı ve kanatlarını gerdi. Güneş ışığı tüylerine değdi ve tüyler kırmızı, mavi ve sarı renklerde parladı, bir yaz gökkuşağı kadar parlak. Leo'nun büyük ela gözleri parıldadı. "Çok güzelsin," diye fısıldadı. Kuş sanki teşekkür eder gibi cıvıldadı.

Sonra harika bir şey oldu. Üç minik yavru başlarını yuvadan çıkardı, tüyleri hafifçe parıldıyordu. Leo'nun kalbi sevinçle doldu. Kuşun evini koruyarak ailesinin büyümesine yardım etmişti. Gökkuşağı kuşu yüksek, sallanan bir sapa uçtu ve tatlı, titreyen bir şarkı söyledi. Leo doğru şeyi yaptığını biliyordu.

Leo, bazı canlıların yanında tutulamayacak kadar özel olduğunu öğrendi. Onların vahşi ve özgür olmaları, geri dönebilecekleri güvenli bir evleri olması gerekir. Bir canlının evini korumanın onu önemsemenin bir yolu olduğunu öğrendi. Gökkuşuğu kuşu ona iyiliğin yakalamaktan daha iyi olduğunu öğretti. Bu dersi hayatı boyunca hatırlayacaktı.

Artık Leo uzun otların arasında kırmızı, mavi ya da sarı bir parıltı gördüğünde gülümsüyor. Gökkuşağı kuşunun orada, güvende ve özgür olduğunu biliyor. Otları güvende tutuyor ve kuşun tarlanın üzerinden uçuşunu izliyor. Kuşun tüyleri güneşte parlıyor, doğaya ait canlı bir gökkuşağı. Ve Leo onu görmekle mutlu oluyor.

Leo, sıra dışı canlıların ilgimize ve korumamıza layık olduğunu öğrendi. Kuşu yanında tutmak yerine onun gelişmesine yardım etti. Diğer çocukların da nadir ve güzel bir şey bulduklarında aynısını yapmasını umuyor. "Yardım etmek yakalamaktan daha iyidir," diyor sırtarak. Ve uzun otların bir yerinde, bir gökkuşağı kuşu tatlı şarkısını söylüyor, özgür ve güvende.